

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum per gratiam linguarum homo adipiscatur scientiam omnium
linguarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

... &c. huiusmodi dona inter gratias gratis datus computentur, & ex diuina actione fiat, quae nullam praerogativam dispositionem naturalem, aut moralem, nulla videtur efficax ratio ad quietandam intellectum, quare cum oportet sicut hodie, non est in Ecclesia donum linguarum, nisi quia haec omnia querunt Spiritus sanctus, diuidens sicut vult, & quando vult. Non modica tamen persuasio est tepor, seu defectus nolite ad implendum illud Domini mandatum, Rogate Dominum meis ut mittat operarios in messem suam. Defectus quoque nostrae bonitatis, & praecipue in prelatis, multum cooperari videtur: quoniam bonitas quae tollerem impedimenta gratiae huiusmodi, abest. Gratiam enim contra regulariter non dari apponitibus impedimenta, quamuis non deur ex meritis. Vnde & propheta donum prophetiae ipsi tempore cogitatis adus impediens negatur. Dicit autem Augustini ratio ex suppositione procedit.

De plenitudine eius omnes accipimus: sed Christus non legitur fuisse locutus nisi vna lingua, nec etiam nunc fideles singuli nisi vna lingua loquuntur. ergo videtur quod discipuli Christi non acciperent ad hoc gratiam, vt omnibus linguis loquerentur.

SED CONTRA est, quod dicitur Act. 2. quod repleti sunt omnes Spiritu sancto, & coeperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Vbi dicit glof. * Gregorij, quod Spiritus sanctus super discipulos in igneis linguis apparuit, & eis omnium linguarum scientiam dedit.

RESPOND. Dicendum, quod primi discipuli Christi ad hoc fuerunt ab ipso electi, vt per vniuersum orbem discurrentes, fidem eius vbique praedicarent, secundum illud Matth. ultim. Euntes docete omnes gentes. Non autem erat conueniens, vt qui mittebantur ad alios instruendos, indigerent ab alijs instrui qualiter loquerentur, vel qualiter quae alij loquerentur, intelligerent: praesertim quia isti qui mittebantur erant vnius gentis, scilicet Iudaeae, secundum illud Ista. 27. Qui egredientur impetu a Iacob, implebunt faciem orbis femine. Isti etiam qui mittebantur, pauperes & impotentes erant, nec de facili a principio reperissent, qui eorum verba alijs fideliter interpretarentur, vel verba aliorum eis exponerent, maxime quia ad infideles mittebantur: & ideo

Abantur. Si autem omnes vnam eorum linguam intellexissent, hoc vel fuisset per scientiam illorum qui eos loquentes intelligerent, vel fuisset quasi quaedam illusio, dum aliorum verba aliter ad eorum aures proferrentur, quam ipsi ea proferrent: & ideo glof. * dicit Act. 2. quod maiori miraculo factum est, quod ipsi omnium linguarum generibus loquerentur. Et Paulus dicit 1. ad Corinth. 14. Gratias ago Deo, quod omnium vestrum lingua loquor.

AD TERTIVM dicendum, quod Christus in propria persona vna soli genti praedicaturus erat, scilicet Iudaeis: & ideo quamuis ipse absque dubio haberet perfectissime scientiam omnium linguarum, non tamen oportuit quod omnibus linguis loqueretur. Ideo autem, vt Aug. dicit * super Ioan. cum & modo Spiritus sanctus accipitur, nemo loquitur linguis omnium gentium, quia iam ipsa Ecclesia linguis omnium gentium loquitur, in qua qui non est, non accipit Spiritum sanctum.

Est glo. Be- dae ibid. to- mo 2.

Tracta. 22. in Ioan. a me- dio illius, to- mo 9.

ARTICVLVS II.

Vtrum donum linguarum sit excellentius, quam gratia prophetiae.

Super Quaestiones centesimo septuaginta seximo articulo secundum.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod donum linguarum sit excellentius quam gratia prophetiae. Quae enim sunt melioribus propria, videtur esse meliora, secundum Philosophum in 3. Topic. * sed donum linguarum est proprium noui Testamenti. Vnde cantatur in sequentia Pentecostes. Ipse hodie Apostolos Christi donans munere insolito, & cunctis inaudito seculis: prophetia autem magis competit veteri Testamento, secundum illud ad Hebr. 1. Multifarie multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophetis. ergo videtur quod donum linguarum sit excellentius, quam donum prophetiae.

IN articulo secundo eiusdem quaestio. 176. aduerte differentiam inter primum & secundum excessum prophetiae super donum linguarum: quoniam primum attenditur penes ipsum actum virtutis, scilicet prophetiae & doni linguarum: quoniam donum linguarum actus est virtus signorum, id est, vocum, prophetiae autem perceptio signorum, hoc est, veritatis intelligibilis. Secundus autem excessus clarè patet, quod consistit comparando obiecta vtriusque doni ad invicem, quatenus vtriusque est notitia quaedam, dum prophetia est nominum, & donum linguarum notitia vocum.

¶ 2. Prax. Illud per quod ordinamur ad Deum, videtur excellentius esse eo, per quod ordinamur ad homines: sed per donum linguarum homo ordinatur ad Deum, per prophetiam autem ad homines. dicitur enim 1. ad Corinth. 14. Qui loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo: qui autem prophetat, hominibus loquitur ad edificationem. ergo videtur quod donum linguarum sit excellentius, quam donum prophetiae.

In responsione ad secundum eiusdem articuli, dabitur esset, quo pacto qui loquitur lingua, non loquitur hominibus, hoc est, ad intellectum hominum, vel utilitatem eorum, sed ad intellectum soli Dei, & ad laudem eius: quoniam donum linguarum manifeste est ad hominem, & hominum utilitatem. Sed cessat dubium, dum perspicitur ad quod propositum, haec verba dicuntur ab Apostolo & auctore, scilicet cum aliquis loquitur linguis absolute, non ad instruendum alios, vel interpretandum. Hoc enim contingit fieri inter

Lib. 3. cap. 1. post medium, tom. 1.

q. 171. ar. 2.

¶ 3. Prax. Donum linguarum habitualiter permanet in habente ipsum, & homo habet in potestate vt eo cum voluerit. vnde dicitur 1. ad Corinth. 14. Gratias ago Deo, quod omnium vestrum lingua loquor: non autem sic est de dono prophetiae, vt supra dictum est. * ergo donum linguarum videtur esse excellentius, quam donum prophetiae.

¶ 4. Prax. Interpretatio sermonum videtur contineri sub prophetia,

neccesarium fuit, vt super hoc eis diuinitus prouideretur per donum linguarum, vt sicut gentibus ad idolatriam declinantibus introduca est diuersitas linguarum, sicut dicitur Genes. 11. ita etiam quando erant gentes ad cultum vnius Dei reuocanda, contra huiusmodi diuersitatem remedium adhiberetur per donum linguarum.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod sicut dicitur 1. ad Corinth. 12. Manifestatio spiritus datur ad utilitatem: & ideo sufficienter & Paulus, & alij Apostoli fuerunt instructi diuinitus in linguis omnium gentium, quantum requirebatur ad fidei doctrinam: sed quantum ad quaedam, quae superadduntur humana arte ad ornatum & elegantiam locutionis, Apostolus instructus erat in propria lingua, non autem in aliena. Sicut etiam in sapientia & scientia fuerunt sufficienter instructi, quantum requirebatur doctrina fidei, non autem quantum ad omnia quae scientiam acquisitam cognoscuntur, puta, de conclusionibus arithmeticae, vel geometriae.

AD SECUNDVM dicendum, quod quamuis vtrumque fieri potuisset, scilicet quod per vnam linguam loquentes ab omnibus intelligerentur, aut quod omnibus linguis loquerentur, tamen conuenientius fuit quod ipsi omnibus linguis loquerentur: quia hoc pertinebat ad perfectionem scientiae, ipsorum, per quam non solum loqui, sed intelligere poterat quae ab alijs dice-